

Celem naukowym rozprawy doktorskiej jest przedstawienie przemian pisarstwa kobiet na przykładzie twórczości Krystyny Kofty w perspektywie problemu obcości. Pisarstwo Kofty nie doczekało się dotąd pełnej analizy w postaci monografii naukowej. Autorka w swojej twórczości łączy perspektywę historyczną z przeglądem współczesnych problemów życia społecznego (w szczególności kwestii praw kobiet). Jej działalność artystyczną można zatem traktować jako opis przemian zachodzących zarówno w obrębie obserwowanej przez nią przestrzeni społecznej, jak i w odniesieniu do gatunku powieści i pisarstwa kobiet. Rozdział pierwszy (Heroina) sytuuje twórczość Kofty na tle pisarstwa kobiet i ruchu feministycznego, drugi (Autobiografistka) ukazuje typową dla jej pisarstwa autokreację, kolejne rozdziały – trzeci (Matka) i czwarty (Artystka) – przedstawiają zmagania Kofty z poszukiwaniem odpowiedniej formy ekspresji literackiej, odczuwaniem obcości własnych dzieł. Ostatni z wymienionych problemów został omówiony w najobszerniejszym rozdziale Obca, stanowiącym zwięźczenie pracy doktorskiej. Ukazuje on najważniejsze wymiary obcości w pisarstwie Kofty: społeczne, jednostkowe i intymne-cielesne (choroba nowotworowa).